

forekommer det mig efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, at der næppe kan være Tale om at faa repræsenteret, men derimod vel Kunstindustrien. Men naar man ser paa de Eksempler, der ere anførte som betegnende for, at vi kunne vente en saadan Fremgang, saa synes jeg dog, at det er lovlig lidt, at der staaar hentydet til, at vi kunne skaffe et oprettaende Piano, tror jeg det er, til Amerika for en Pris af 1,600 Kr., og at de derovre koste 2,600 Kr. Det er lovlig smaa Grunde for os til at anvende et saa betydeligt Beløb, som her er Tale om: 250,000 Kr. Jeg skal for mit Bedkommende udtale, at jeg finder det ganske naturligt og rigtigt, at vi, saa vidt som det er muligt, støtte Industrien, hvor vi kunne det, men det, vi anvende, maa dog al Tid staa i et passende Forhold til de Resultater, der kunne ventes, og det forekommer mig, at det gøre de ikke her. At man ikke har saa grumme stor Tillid til det fra Industriens Side, derpaa tyder ogsaa det, at der i den Skrivelse, som jendies fra Fabrikant Meyer, som var derovre for at undersøge Forholdene, fraraades at vi skulle deltage i Konkurrencen. Det er sikkert ikke noget Tegn paa stærk Tillid til, at vor Industri i Virkeligheden vil kunne hævde sig saaledes derovre, at den derigennem vil kunne finde sig et Marked. Der er jo ogsaa en Ting at bemærke, og det er der, som jeg antager, jo forovrigt ikke Tvivl om, at de fleste Medlemmer have været opmærksomme paa — og det er, at Forholdene for Indførsel af Industriarbejder, ja for Indførsel til Amerika overhovedet, ere meget vanskelige for Tiden efter Vedtagelsen af Mac-Kinley Billen. — Saa vidt jeg ved, tilstøder denne Lov endogsaa Præsidenten efter eget Tykke at forbyde Indførsel af udenlandste Artikler af den ene eller den anden Art, naar han maatte anse det for farefuldt for de indenlandste Interesser. Naa, det er jo ganske sikkert en Bestemmelse, der rammer saavel det ene Lands Industri, som det andet. Men det kan ikke nægtes, at en saadan Bestemmelse er ikke meget indbydende, naar der er Tale om, at man vil begunstige en saadan Repræsentation fra et Lands Side for derigennem derovre at vinde Indgang for sine Produkter, og det er jo paa det Grundlag, at Bevillingen anbefales her, og det er ogsaa som sagt de Grunde,

som fremgaa af de forskellige Bilag, som ere vedlagte Vædringsforslagene. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at man maa nære stor Betænelighed ved at bevilge et saa stort Beløb til dette Djemed; hvis der ikke er andre Grunde dertil end de, som hidtil have foreligget for os. Jeg maa derfor stemme mod denne Bevilling og ogsaa anbefale andre at gøre det.

J. Sager: Jeg vil i Tilslutning til hvad den ærede foregaaende Taler udtalte, ligeledes udtrykke min Betænelighed ved den store Bevilling til Chicago-Udstillingen. Det er ganske vist, at det er altid fildne Spørgsmaal, og det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) slog nok i en vis Henseende Hovedet paa Sømmet ved at sige, at vi kunde ikke lade være. Det er af den Slags nødvendige Under, som man maa paatage sig, maa finde sig i ved denne Lejlighed, som ved saa mange andre haade i det offentlige og i det private Liv. Det er vistnok den eneste virkelige Grund, der kan angives, og det er jo ogsaa ganske vist, at ved Nægtelse af denne Bevilling kunde flyde Konsekvenser, som ikke straks kunne overses. Det ærede Medlem, som nys talte, hentydede jo til, at Amerika kunde finde paa at hævne sig, og det er ikke saa irrimeligt, at det kunde, f. Eks. over for Vestindien, som han hentydede til, mene: Danmark viser Uvilje, og derfor lade det gaa ud over Vestindien. Det kommer an paa, hvor megen Pris der sættes paa, at vi deltage. Ogsaa i andre Forhold kunde det jo antages, at Amerika vilde mindes det — meget hensynsfulde ere de Folk jo ikke som Nation, saa det kan nok være, der er nogen Fare forbunden med at nægte Bevillingen. Det forekommer mig imidlertid, at man maa nøje overveje, hvad der taler haade for og imod, thi det er ikke alene denne Bevilling, der her er Tale om, men vi blive vel saakens nødte til at møde op, hver Gang der skal være en større Udstilling og kunne da næppe slippe billigere end med $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. hver Gang, thi skulle vi møde frem og overhovedet præsentere os nogenlunde i Europa, komme vi dog vist til at give denne $\frac{1}{4}$ Mill. ud; for det vil blive ganske overordentlig tarveligt med denne $\frac{1}{4}$ Mill. i Amerika, og der kunde slet ikke være Tale om, at det